

N:o 63.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 25 april 1908.
— — — — Andra Kammaren den 25 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående sådan ändring i gällande lag, att gift person må kunna erhålla lif-försäkring med trygghet att försäkringssumman kommer hans familj till godo.

(Lagutskottets utlåtande n:o 39.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag har enskild motionär gjort framställning om vidtagande af sådan ändring i gällande lag, att gift person må kunna erhålla lifförsäkring med trygghet att försäkringssumman kommer hans familj till godo.

Oaktadt de vanskligheter, som torde vara förenade med en lagstiftning å ifrågavarande område i den uti förevarande framställning angifna riktning, finner dock Riksdagen det väckta förslaget syfte i flera hänseenden behjärtansvärdt. Det torde nämligen vara obestriddigt, att för en man eller hustru tryggandet af den efterlevandes eller barnens framtid i ekonomiskt hänseende är ett önskemål af så tvingande natur, att detsamma, där det genom en lifförsäkring i någon mån kan uppnås,

ej minst ur samhällelig synpunkt bör af lagstiftningen uppmärksammas och understödjas, för så vidt andras berättigade intressen därvid icke kränkas. Lika säkert torde emellertid vara, att under nuvarande förhållanden ändamålet med en dylik försäkring i allmänhet icke kan med säkerhet uppnås utan vidtagande af särskilda mera eller mindre motbjudande åtgärder, som innebära ett kringgående af lagen.

I förevarande framställning har antydts, att försäkringstagarens borgenärer skulle äga att af utfallande lifförsäkringsbelopp återbekomma hvad som kunde anses motsvara sammanlagda beloppet af inbetalda premier. En direkt kränkning af borgenärers berättigade intressen skulle härigenom kunna anses förebyggd, hvaremot visserligen för den försäkrades efterlevande vinsten endast i de fall blefve af någon afsevärd betydelse, då försäkringen vid beloppets utfallande ägt bestånd en relativt kort tid.

Vill man gå längre i sin sträfvan att tillgodose de efterlevande familjemedlemmarna, bör man hämta sin förebild i de bestämmelser, som för närvarande gälla om frihet från utmätning för de genom årliga inbetalningar i åtskilliga försäkringsbolag förvärfvade pensioner för efterlevande änkor och barn, samt de begränsningar i afseende å belopp och ålder, hvilka därvidlag föreskrifvits.

På grund af hvad sålunda förekommit, får Riksdagen härigenom anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t taga under öfvervägande, huruvida och under hvilka villkor lifförsäkringsaftal till förmån för make och barn må kunna medföra den verkan, att den på grund däraf utfallande försäkringssumman kommer de efterlevande till godo utan intrång från den affidnes borgenärer, samt därefter för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill omständigheterna kunna gifva anledning.

Stockholm den 25 april 1908.

Med undersätlig vördnad.